

Шанси-транси

Юрій Іздрик

і так все серйозно що просто капець
прожекти двіжухи і терки і мутки
немов би у цьому є якийсь сенс
чи задум господній у цьому присутній

а в задумі було – живи і плодись
а в задумі було – радій і кохайся
но вася така сложна штука ця жизнь
що головне свого не прогледіти шансу

лиш так все серйозно – хоч всядсья і плач
та я все кажу: ну прийди подивися
ось небо над нами – розідраний плащ
ось поле – заштопана плащаниця

ось річка моя – роздягнись увійди
ось сад що наситить і ліс що сховає
а ось безтурботна і сонячна ти
і дім наш як правильна версія раю

це все несерйозно як промінь чи сніг
це все ненадійне смішне і минуще
це все що у бога я викрасти зміг
та все це насправді є хлібом насущним

двіжуха в мурашнику – голі понти
від муток і терок – лиш мутно і терпко
як зловиш свій шанс – не марнуй відпусти
не дай себе вжити
не дай собі вмерти